

### [Clausager.]

Personer, der lider under den haarde Beskatning og har for lidt Indtjeningsevne deroverfor. Det vil man ikke.

I gamle Dage jamrede de nuværende Regeringspartier over, at der blev paatvunget dem visse Skatter, de var saa forfærdelig kede af disse slemme indirekte Skatter, dem vilde de da saa gerne af med. Men nu er der det mærkværdige, at siden de har faaet Magten, har de tørret Taarerne af Ansigtet og kører videre med disse Skatter, som om der ingenting var i Vejen, saa man begynder efterhaanden at tro, at de ikke vil af med dem. For denne Regering kan nemlig gøre, hvad den vil, og den gør jo ogsaa, hvad den vil, og derfor maa man rigtignok lægge det Ord til Grund for Bedømmelsen af den: Af Frugterne skal man kende Træet.

Jeg siger altsaa, at dette Lovforslag vil vi ikke modsætte os, for det er en Følge af Regeringens Politik. Men den gaar ikke de Veje, vi ønsker, og derfor maa den gaa ene og gøre det selv. Den kan jo ogsaa, den har Magten. Den skal ogsaa have det fulde Ansvar.

**Korsgaard:** Jeg har ikke meget at sige om det foreliggende Lovforslag, og i hvert Fald meget lidt godt, thi Forslaget, som det fremtræder, er saa nogenlunde kongruent med det Forslag, vi saa sidste Aar, og som jo, som den ærede sidste Taler bemærkede, vel efterhaanden faar Karakteren af permanent Midlertidighed. En lille Ændring er der foretaget — maaske mere end en enkelt —, og den er jo ikke til det værre, det maa man konstatere med Tilfredshed; man bliver efterhaanden nøjsom.

Jeg vil i øvrigt gerne med Hensyn til det tekniske henlede Opmærksomheden paa, at man kan i Aviser træffe Eksempler paa, at man ved at formindske sit Overskud med et eller andet ret stort Beløb ved at give Penge væk til Gratialer — dog saaledes naturligvis, at det kommer ind under Begrebet Driftsudgifter — personlig faar en stor Fortjeneste. Saa vidt jeg kan bedømme den tekniske Opbygning, er dette ikke udelukket. Jeg ved ikke, om man har gjort Forsøg paa at konstruere Loven teknisk saadan, at det ikke kan ske, men hvis man har gjort Forsøget, vil jeg gerne spørge, om man mener at kunne sige, at en saadan Antagelse ikke kan være rigtig. Jeg tror, den kan være rigtig, og jeg henstiller, at man i givet Fald gør nye Forsøg paa at komme bort fra den Urimelighed, at det at give Penge ud i Virkeligheden bliver en Pengeindtægt.

Forslaget skal give en hel Masse Penge, og det har i sin Opbygning efter min Mening den Mangel, som allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Clausager, det utiltalende, at man sætter en Streg, og saa gaar man fra denne Streg opad — naar denne Streg paa den anden Side ikke ligger saa langt nede, at man kan sige, at de, der ligger under den, ingen Skatteevne har. Og det kan man ikke med Rette sige om den Streg, der her er Tale om.

Nu kan man spørge, om der er Brug for Pengene. Dette Spørgsmaal kan jeg ikke besvare. Vi har for kort Tid siden hatt Beviser paa, at Finansministeren aldeles ikke havde Oversigt over, hvordan et kommende Statsregnskab vilde komme til at ligge, saaledes at der blev et stort Overskud paa Statsregnskabet, svarende til det Provenu, som man ventede sig af de foreliggende Skattelove. Saa alene ud fra det Synspunkt, at man muligt ikke faar Brug for Pengene, finder jeg ingen som helst Rimelighed i at anbefale, at man skulde vedtage dette Forslag.

Men yderligere vil jeg ikke kunne anbefale det ud fra den Betragtning, at hvis Pengene er nødvendige, er det, fordi vi har et slet økonomisk Styre. (*Ordføreren for Socialdemokratiet* [Retoft]: Det har vi hørt en Gang før!). Det glæder mig, at den ærede Ordfører har hørt det; han vil komme til at høre det adskillige Gange endnu, hvis det ellers skal være ham forundt at leve endnu nogle Aar, idet jeg er fuldkommen sikker paa, at Socialdemokratiets økonomiske Forvaltningsevne ikke bliver væsentlig bedre, og man vel ikke tør haabe, at dette Rædselsregimente, om jeg maa kalde det saadan, økonomisk set, skulde være forbi saadan lige med det samme.

Men altsaa, som sagt, saaledes som det hele har udviklet sig, med de meget stærkt forøgede indirekte Skatter, som man nu engang har, Skatter, som giver vel henimod 100 Mill. Kr. mere, end man i sin Tid havde beregnet, og ogsaa med de stærkt stigende direkte Skatter — bl. a. takket være ogsaa paa dette Omraade uheldigt socialdemokratisk Styre —, som giver en Ulighed i Indtægtsforholdene, der er yderst beklagelig, men som skattemæssigt set virker til Fordel for Kassen, kan mit Parti ikke være med til at gennemføre dette Lovforslag. Vi tror, det er uheldigt, at man tager disse mange Penge fra de private og lægger dem til Statskassen. Vi tror, at Pengemarkedet kunde trænge til en Opsparing. Vi er fuldkommen sikre paa, at det, at udskrive disse Skatter, hvis